

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 31853594-101-976-2614

111 6/2014

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sağlık Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 2/6/2014 tarihinde kararlaştırılan "Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Karamamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :

1- Kanun Tasarısı

2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 718

Yürütme

MADDE 47-(1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı	 A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	 B. ATALAY Başbakan Yardımcısı	 E. İŞLER Başbakan Yardımcısı
 B. BOZDAĞ Adalet Bakanı	 A. İSLAM Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı	 M. ÇAVUŞOĞLU Avrupa Birliği Bakanı	 F. İŞK Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
 F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 I. GÜLLÜCE Çevre ve Şehircilik Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 N. ZEYNEP Ekonomi Bakanı
 T. YILDIZ Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 A. Ç. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	 M. M. EKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	 F. İŞK Gümrük ve Ticaret Bakanı
 E. ALA İçişleri Bakanı	 C. YILMAZ Kalkınma Bakanı	 Ö. ÇELİK Kültür ve Turizm Bakanı	 M. ŞİMŞEK Maliye Bakanı
 N. AVCI Millî Eğitim Bakanı	 İ. YILMAZ Millî Savunma Bakanı	 V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	 M. MÜEZZİNOĞLU Sağlık Bakanı
 L. ELVAN Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

Dosya No:

101-976

796

**TÜRKİYE SAĞLIK ENSTİTÜLERİ BAŞKANLIĞI KURULMASI İLE BAZI KANUN
VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUN TASARISI**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanun; sağlık bilim ve teknolojileri alanında ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla; Türkiye'nin rekabet gücünü arttırmak ve sürekli kılmak, kalkınma planı hedefleri ile Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun belirlediği öncelikleri de dikkate alarak, ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak, yeni ürünlerin üretimini ve var olanların geliştirilmesini sağlamak, araştırmacılara bilimsel ortamı temin etmek, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişileri ile işbirliği yaparak bilimsel araştırmalar yapmak, yaptırmak, koordine etmek, teşvik etmek, Ar-Ge'lere katkı sağlamak, sağlık bilim ve teknoloji kültürü ile ekosistemlerin geliştirilmesinde öncülük yapmak, sağlık hizmetlerinde akreditasyon faaliyetlerini yürütmek üzere Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığının kurulması ile teşkilat ve görevleriyle ilgili usul ve esasları düzenler.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında,

a) Ar-Ge: Sağlık bilimi ve teknolojileri alanındaki araştırma ve geliştirme faaliyetlerini,

b) Bakan: Sağlık Bakanını,

c) Bakanlık: Sağlık Bakanlığını,

ç) Başkan: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanını,

d) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu: 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararname ile teşkil edilen Kurulu,

e) TÜSEB: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığını,

f) Yönetim Kurulu: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Yönetim Kurulunu, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

TÜSEB'in Kuruluşu ve Görevleri

TÜSEB'in kuruluşu

MADDE 3- (1) Bu Kanunla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla, kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idari özerkliğe sahip, özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurulmuştur. TÜSEB'in merkezi İstanbul'dadır.

(2) TÜSEB'in ilgili olduğu bakanlık, Sağlık Bakanlığıdır.

(3) TÜSEB, bu Kanunda düzenlenmeyen hususlarda, özel hukuk hükümlerine tabidir.

TÜSEB'in görevleri

MADDE 4- (1) TÜSEB'in görevleri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun sağlık bilimi ve teknolojileri konusunda aldığı kararları uygulamak veya bu kararların uygulanmasında eşgüdüm sağlamak.

b) Ar-Ge yapmak, Ar-Ge'lere mali ya da bilimsel destek sağlamak, bunları koordine etmek, teşvik etmek, izlemek, bu amaçla program ve projeler geliştirmek.

c) Kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri tarafından Ar-Ge'lerin yapılmasını veya yaptırılmasını sağlamak, bunları desteklemek, teşvik etmek, işbirliği yaparak ortak projeler yürütmek.

ç) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişme, buluş ve yeniliklerin sağlık hizmetlerinde kullanımına ve yaygınlaştırılmasına, toplum ve bireyin sağlık düzeyinin yükseltilmesine dönük Ar-Ge yapmak ve/veya yaptırmak, bu maksatla Ar-Ge merkezleri ve ihtiyaç duyulan diğer birimleri kurmak veya kurdurmak.

d) Ar-Ge sonucu üretilen veya geliştirilen aşı, ilaç, tıbbî cihaz ve ürün ile teşhis ve tedaviye yönelik teknik ve yöntemlerin üretimini, tanıtımını, kullanılmasını ve bunlardan yararlanılmasını sağlamak, bu maksatla ilgili sektörlerle işbirliği ve ortaklıklar yapmak; elde edilen çıktılarının ticari değere dönüştürülmesini ve bu alanlardaki girişimciliği desteklemek; Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde hibe niteliğinde ve/veya geri ödemeli destekler vermek ve ön ödemede bulunmak; Bakanın onayı üzerine bu amaçlarla yurtiçinde ve/veya yurtdışında şirket kurmak ve/veya kurulmuş şirketlere ortak olmak, kurulmuş şirketlerde imtiyazlı pay sahibi olmak.

e) Öncelikle 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 50 nci madde hükümleri olmak üzere, görev alanına giren hususlarda Bakanlık ve bağlı kuruluşları tarafından talep edilen işleri Yönetim Kurulu kararı ile yapmak veya yaptırmak.

f) Sağlık hizmetlerinde kalite ve akreditasyon kurallarının belirlenmesinde Bakanlığa bilimsel katkı sağlamak, ulusal ve uluslararası düzeyde sağlık kuruluşlarını akredite etmek; uluslararası ve bölgesel akreditasyon birlikleri ve örgütleri ile diğer ülkelerin akreditasyon kuruluşlarıyla karşılıklı tanıma anlaşmaları yapmak.

g) Teşhis ve tedavi standartlarının oluşturulmasına ve yeni tedavi yöntemlerinin geliştirilmesine katkıda bulunacak Ar-Ge yapmak veya yaptırmak.

ğ) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişmelerin uygulamaya aktarılması, Ar-Ge'nin özendirilmesi amacıyla seminer, sempozyum, kurs, konferans ve benzeri etkinlikler ve sertifika ile değerlendirilecek eğitim ve öğretim programlarını düzenlemek ve uygulamak.

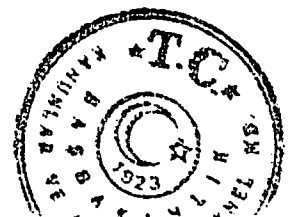
h) Görev alanına giren faaliyetlerle ilgili danışmanlık hizmeti vermek ve görüş bildirmek.

ı) Fikri mülkiyet haklarını koruyacak ve geliştirecek şekilde ulusal ve uluslararası literatür ve patentleri takip etmek, yeni patent başvuru alanlarını keşfetmek ve gerçekleştirmek, araştırmacılar adına bu süreçleri gerektiğinde karşılıksız olarak yürütmek, fikri haklar, lisans ve know-how transferi amacıyla girişimlerde bulunmak, satın almak, satmak ve ortaklık yapmak.

i) Uluslararası kurum ve kuruluşların sağlık bilim ve teknolojisi alanındaki gelişmelerle ilgili yayınlarını takip etmek, gerekli görülenleri tercüme ettirerek yayımlamak, görev ve faaliyet alanı ile ilgili yayınlar yapmak.

j) Bilim insanlarının ve araştırmacıların yetiştirilmeleri ve geliştirilmeleri için imkânlar sağlamak; bu amaçla ödüller vermek, öğrenim ve öğrenim sonrasında üstün başarısıyla kendini gösteren gençleri izleyerek onların yetişme ve gelişmelerine yardım etmek.

k) Bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla; teknopark, kuluçka merkezi, teknoloji merkezi, teknoloji transfer ofisleri, proje geliştirme ve bilgi aktarım merkezleri, bilim merkezi, bilim parkı ve benzerlerini kurmak ve desteklemek, destek programları oluşturmak, işbirliği ağları ve kümelenme faaliyetlerini desteklemek, proje pazarı, bilim fuarı, yarışma ve benzeri etkinlikleri düzenlemek ve desteklemek, ödül ve teşvik ikramiyesi vermek, Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde teminatlı veya teminat alınmaksızın hibe ve/veya kredi olarak sermaye desteği vermek ve ön ödemede bulunmak.

(2) TÜSEB, görevleri kapsamında yurtiçinde veya yurtdışında, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişilerine veya TÜSEB'e ait sağlık kurumları, enstitüler, Ar-Ge merkezleri ve laboratuvarları, insan kaynağı, fiziki mekan ve altyapı, donanım, finansman dâhil her türlü kaynağı işbirliği ve/veya birlikte kullanım protokolü çerçevesinde kullanabilir veya kullanabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca talep edilecek saha araştırmaları, Ar-Ge, yayın ve danışmanlık hizmetleri TÜSEB tarafından yerine getirilebilir.

(4) TÜSEB'in enstitüleri, kamu kaynağı kullanılan projeler ile kamu kurum ve kuruluşlarının finanse ettiği projelere de başvurabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM Organlar ve Görevleri

Organlar

MADDE 5- (1) TÜSEB'in organları şunlardır:

- Yönetim Kurulu.
- Yüksek Danışma Kurulu.
- Başkanlık.

Yönetim Kurulu

MADDE 6- (1) Yönetim Kurulu, Bakanın başkanlığında; Bakanlık Müsteşarı, Başkan ve Bakan tarafından seçilecek iki üye olmak üzere toplam beş üyeden oluşur. Yönetim Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu kararları ile Yüksek Danışma Kurulunun tavsiyelerini de dikkate alarak TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerini belirlemek, faaliyet sonuçlarını izlemek, değerlendirmek ve beklenen performansın sağlanmadığı alanlar için gerekli önlemleri almak.

b) TÜSEB'in yıllık faaliyet programı ile bütçe teklifini ve personel kadro normlarını karara bağlamak.

c) Bakanın teklifi üzerine enstitülerin kurulmasına ilişkin karar almak.

ç) Başkanlık projeleri dahil, kamu kaynağı kullanılacak ve tutarı birmilyon Türk Lirasının üzerindeki TÜSEB'in faaliyet alanı kapsamındaki Ar-Ge projelerine, bilim kurullarının görüşlerini de alarak izin vermek.

d) Başkanlık tarafından yurtiçinde ve/veya yurtdışında şirket kurulmasına ve kurulmuş şirketlere ortak olunmasına ilişkin teklifleri karara bağlamak.

e) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Yönetim Kuruluna verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Birinci fıkranın (ç) bendinde belirtilen tutar, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

(3) Yönetim Kurulu, ayda bir defadan az olmamak üzere, en az dört üye ile toplanır ve en az üç üyenin aynı yöndeki oyu ile karar alır.

Yüksek Danışma Kurulu

MADDE 7- (1) Yüksek Danışma Kurulu; Bakanın başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı müsteşarları, Savunma Sanayii Müsteşarı, Başkan, Türkiye Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu, Sosyal Güvenlik Kurumu, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu,

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ve Türkiye İhracatçılar Meclisi başkanları, Bakanlık Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu tarafından seçilecek altı üye olmak üzere, toplam yirmibeş üyeden oluşur. Bakanlık Sağlık Politikaları Kurulu üyeleri Kurula doğal üye olarak katılırlar, ancak oy kullanamazlar.

(2) Yönetim Kurulunun belirleyeceği üyeler; sağlık bilim ve/veya teknolojileri alanlarında en az doktora derecesine sahip, eser, araştırma, buluş veya çalışmalarıyla temayüz etmiş veya bilimsel ve teknolojik sistem, kurum ve birimleri başarı ile kurmuş ve/veya yönetmiş olan yerli ya da yabancı kişiler arasından seçilir. Kurulun gündemine göre oy kullanmamak kaydıyla Yüksek Danışma Kurulu başkanı tarafından görüşlerine başvurmak üzere alanında uzman, yerli ve yabancı kişiler davet edilebilir. Kurulun seçilmiş üyelerinin görev süresi üç yıldır. Üyeler en çok iki dönem için bu göreve seçilebilir.

(3) Yüksek Danışma Kurulu; TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerinin belirlenmesinde ve çalışma programının oluşturulmasında, görüş ve önerilerde bulunur.

(4) Yüksek Danışma Kurulu, yılda en az bir defa üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile toplanır, toplantıda hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğu ile karar alır. Yüksek Danışma Kurulunun kararları tavsiye niteliğindedir. Yüksek Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelerde aranacak diğer şartlar, Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Başkanlık teşkilatı

MADDE 8- (1) Başkanlık; Başkan, Genel Sekreterlik ile Başkana bağlı olarak faaliyet gösteren enstitülerden oluşur.

(2) Başkan, üç yıl süreyle görev yapmak üzere Bakanın teklifi üzerine Başbakan tarafından atanır. Süresi biten Başkan, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir. Başkana yardımcı olmak üzere iki başkan yardımcısı görevlendirilebilir. Başkan yardımcıları, Başkanın görev süresi ile sınırlı olarak görev yapmak üzere, Başkanın teklifi üzerine Bakan tarafından atanır. Başkan, başkan yardımcıları ve Genel Sekreter gerektiğinde görev süresi dolmadan da görevden alınabilir.

(3) Genel Sekreter, Başkanın teklifi üzerine, Bakan tarafından atanır. Genel Sekreter, Başkanın görev süresi ile sınırlı olmak üzere görev yapar. Ancak, Genel Sekreterliğe yeni atama yapıncaya kadar mevcut Genel Sekreter görevine devam eder.

(4) Enstitü başkanları, Başkanın teklifi üzerine Bakan tarafından üç yıllığına atanır. Süresi biten enstitü başkanı, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir.

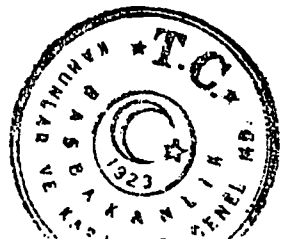
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Başkanın Görevleri, Genel Sekreterlik ve Enstitüler

Başkanın görevleri

MADDE 9- (1) Başkanın görevleri şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu kararlarını uygulamak.
- b) Başkanlığı yönetmek ve temsil etmek.
- c) Başkanlık personelini atamak.
- ç) Enstitü başkanlarının birmilyon Türk Lirasının altındaki Ar-Ge proje teklifleri hakkında karar vermek.
- d) TÜSEB'in yıllık faaliyet programını, bütçe teklifini, istihdam edilecek personelin kadro normlarını hazırlayarak Yönetim Kurulunun onayına sunmak, bunların uygulanmasını sağlamak, yılsonu faaliyet raporunu hazırlamak.
- e) TÜSEB'in faaliyet alanıyla ilgili taşınmazların satın alınması, kiralanması, satılması, diğer aynı ve şahsi hakların tesis edilmesi ve bağış alınmasına karar vermek.

f) TÜSEB bünyesinde elde edilen tüm fikri ve sınai hakların bedelli veya bedelsiz olarak devredilmesini, lisans izninin verilmesini veya bu hakların konusu ürünlerin üretim ve satışının yapılmasını ve bu amaçla şirket kurulmasını Yönetim Kuruluna teklif etmek.

g) Başkanlıkça verilen hizmetler karşılığında alınacak ücretlere ilişkin fiyat tarifelerini enstitü başkanlarının önerisi üzerine belirlenmesini; telif, işlenme ücreti ve benzeri ödemelerin tutar veya üst limitlerinin tespit edilmesini Yönetim Kuruluna teklif etmek.

ğ) TÜSEB'in görev alanı ile ilgili uluslararası veya bölgesel kuruluşlara üye olmasına ve TÜSEB'in bu kuruluşlar nezdinde temsil edilmesine karar vermek.

h) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Başkana verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Başkan yardımcıları, Başkanlığa verilen görevlerin yerine getirilmesinde Başkana yardımcı olur ve Başkan tarafından verilen görevleri yaparlar. Başkan yardımcıları bu görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Genel Sekreterlik

MADDE 10- (1) Genel Sekreterlik, TÜSEB'in ve Başkanlığın, idari, mali, bilgi sistemleri, hukuk ve diğer destek hizmetlerini yürütmek üzere kurulacak birimlerden oluşur. Bu birimler Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine, Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(2) Genel Sekreter, verilen görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Enstitüler

MADDE 11- (1) TÜSEB bünyesinde aşağıdaki enstitüler kurulmuştur:

- a) Türkiye Kanser Enstitüsü.
- b) Türkiye Biyoteknoloji Enstitüsü.
- c) Türkiye Anne, Çocuk ve Ergen Sağlığı Enstitüsü.
- ç) Türkiye Kronik Hastalıklar Enstitüsü.
- d) Türkiye Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Enstitüsü.
- e) Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü.

(2) Birinci fıkrada sayılan enstitüler dışında, Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla, TÜSEB'in merkezi dışındaki illerde de olmak üzere yeni enstitüler kurulabilir.

(3) Enstitüler bünyesinde, ihtiyaca göre bilim kurulları kurulabilir. Enstitüler ile bilim kurulu üyelerinin nitelikleri, sayıları, bunlara yapılacak ödemeler ile diğer hususlar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı üzerine Başkanlıkça çıkarılan yönetmelik ile düzenlenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Personele İlişkin Hükümler

Personelin istihdamı ve nitelikleri

MADDE 12- (1) Başkanlık personeli, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu hükümlerine tabi olarak çalıştırılır. Başkanlık personelinin kadro unvan ve sayıları ekli (I) sayılı Cetvelde gösterilmiştir. Bunların birimlere dağılımını yapmaya Başkan yetkilidir. Personelin kadro unvan ve sayılarında mevcut sayılarının bir katını aşmamak kaydıyla değişiklik yapılmasına, Yönetim Kurulunun kararı üzerine Bakan yetkilidir.

(2) Başkan, başkan yardımcıları, Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının, en az doktora derecesi sahibi olması, İngilizce, Almanca ya da Fransızca dillerinden en az birisini iyi derecede bilmesi ve en az on yıl kamu ve/veya özel sektörde çalışmış olması şarttır. Bu kişilerde aranacak diğer nitelikler Yönetim Kurulu tarafından belirlenir.

(3) Başkanlıkta çalıştırılacak personelde, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerindeki şartlar aranır. Ancak Başkanlıkta çalıştırılacak yabancı uzmanlar için Türk vatandaşlığı şartı aranmaz.

(4) Enstitülerde Ar-Ge projelerinin gerektirdiği niteliklere sahip olanlar, proje süresi ile sınırlı olmak üzere, belirli süreli iş sözleşmesiyle istihdam edilebilir.

(5) Kamu kurum ve kuruluşlarınca sağlanan burslardan doğan mecburi hizmet yükümlülükleri, yükümlünün istemi, Başkanlığın talebi ve yükümlüye burs veren kamu kurum ve kuruluşunun onayı ile TÜSEB'e devredilebilir.

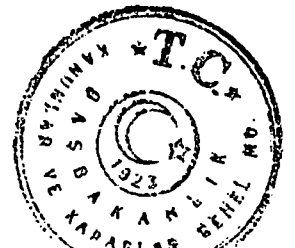
(6) Yabancı uyruklu uzmanlar, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ve haklarında 4857 sayılı Kanun hükümleri uygulanmak suretiyle bir yıla kadar çalıştırılabilir.

(7) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan Devlet memurları ile öğretim elemanlarından gerekli nitelikleri taşıyanlar, kendilerinin isteği ve kurumlarının muvafakatiyle Başkanlık kadrolarında istihdam edilebilir. Bunların kurumlarıyla olan ilişkileri, iş sözleşmesinin yapılmasıyla son bulur. Başkanlıkta bu fıkra uyarınca istihdam edilmeye başlanırlara, önceki kurumlarıyla ilişkilerinin kesilmesinden dolayı emekli ikramiyesinin hesabına esas toplam hizmet süresi onbeş yıldan az olanlara emekli ikramiyesi ödenmez ve ödenmeyen emekli ikramiyesinin hesabına esas hizmet süreleri Başkanlıkta geçecek hizmet süreleriyle birleştirilmek suretiyle kıdem tazminatının hesabına esas hizmet sürelerine dahil edilir. Ayrıca, bu şekilde kıdem tazminatının hesabına esas hizmet süresine dahil edilecek süreler ile emekli ikramiyesinin hesabı açısından onbeş yıldan fazla hizmeti olanların bu hizmet süreleri kıdem süresine bağlı diğer hakların tespitinde de dikkate alınır. Bu şekilde istihdam edilenlerden, sosyal güvenlik kuruluşlarından aylık bağlanması veya iş sözleşmesinin işveren tarafından haklı nedenle derhal feshi kapsamında iş sözleşmesi sona erenler hariç olmak üzere, Başkanlıktaki görevleri sona erenlerden, önceki kurumlarındaki ilgili kadrolara atanma şartlarını kaybetmemiş olanlar; öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık dereceleri dikkate alınarak önceki kurumlarında öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık derecelerine uygun boş bir kadroya en geç bir ay içinde atanırlar ve herhangi bir işleme gerek kalmaksızın en geç bir ay içerisinde göreve başlatılırlar. Bu fıkra uyarınca önceki kurumlarına dönen kişilerin Başkanlıkta geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık derece ve kademeleri ile kıdeme bağlı haklarında değerlendirilir. Önceki kurumlarına tekrar atanırlara iş sözleşmesinin sona ermiş olmasından dolayı Başkanlıkça kıdem tazminatı veya başkaca bir tazminat ödenmez ve bu süreler sonraki hizmetlerine göre hak kazanacakları emekli ikramiyesi hesabında dikkate alınır.

(8) Bu madde ve 13 üncü madde kapsamında çalıştırılacakların nitelikleri, işe alınmaları ve görevlendirmeleri, performans değerlendirmeleri ve disiplin işlemleri ile kadrolarda bulunanlarla aylıksız izinli olarak görev yapanların aylık ücret ve diğer mali ve sosyal hakları, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(9) TÜSEB personeline ilişkin tüm ihtilaflar iş mahkemelerinde görülür.

(10) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personele, kurumlarının izni ile akreditasyon faaliyetlerine yönelik görev verilebilir. Bunlara görevleri karşılığı ödenecek ücret, (3.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Yönetim Kurulu kararı ile belirlenir.

Kurumlar arası görevlendirme

MADDE 13- (1) Kamu kurum ve kuruluşlarında, ilgili personel kanunlarına göre kadrolu olarak çalışanlar, ilgili kamu kurum veya kuruluşlarının muvafakati ve ilgilinin kabul etmesi şartı ile Başkan tarafından, yapılacak çalışmanın kapsamı ve süresi de dikkate alınarak en çok üç yıl süreyle TÜSEB'de görevlendirilebilirler. Ancak Yönetim Kurulu kararıyla yapılacak görevlendirmelerde, ilgili kurum ve kuruluşların muvafakati aranmaz. Süresi sona erenler, aynı usule göre yeniden görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenler, kurumlarınca görev süresince aylıklı izinli sayılırlar. Bunların aylık, ek gösterge, tazminat, ek ödeme ve diğer malî ve sosyal hak ve yardımları kendi kurumlarınca ödenir, her türlü özlük hakları devam eder ve bunlara ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz.

(2) Birinci fıkra kapsamında yer alan personel aylıksız izinli olarak da birinci fıkra hükümleri uyarınca TÜSEB'de görevlendirilebilir ve bunların sosyal güvenlik ile ilişkileri kendi kurumlarındaki statüleri dikkate alınarak devam ettirilir.

(3) Bu madde kapsamında görevlendirileceklerin sayısı toplam kadro sayısının yarısını geçemez ve bunların Başkanlıkta çalıştıkları süreler terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır, terfileri başkaca bir işleme gerek duyulmadan süresinde yapılır. Bunlardan aylıksız izinli olarak çalıştırılanların Başkanlıkta geçen süreleri kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinde de değerlendirilir.

Personelin ücret ile diğer mali ve sosyal hakları

MADDE 14- (1) Başkan ve diğer personelin ücreti ile diğer mali haklarının üst sınırı Bakanın önerisi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

(2) Başkanlık kadrolarında çalıştırılanlar ve görevlendirilenler Ar-Ge, bilimsel faaliyetler ve uygulama gibi görev alanlarıyla ilgili yıllık periyotlarda performans değerlendirmesine tabi tutulur. Bu değerlendirme sonucuna göre sözleşmelerinin uzatılıp uzatılmamasına veya sözleşme bitiş süresinden önce feshine karar verilir.

(3) TÜSEB bünyesinde yürütülen projelerin gerçekleşmesi sırasında ortaya çıkan fikri ürünler üzerindeki haklar TÜSEB'e aittir. TÜSEB'in finanse ettiği veya ortak olduğu sözleşmelere dayalı olarak yürütülen çalışmalar sonucu ortaya çıkan fikri ürünler üzerindeki haklar sözleşmeyle düzenlenir. TÜSEB'e ait fikri hakların ekonomik olarak değerlendirilmesi sonucu elde edilecek net gelirin yüzde ellisini geçmemek üzere Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek oranda fikri ürün sahiplerine pay verilir. Bu pay, ortaklık sözleşmesi kapsamında şirket hissesi, kâr payı ya da ciro paylaşımı şeklinde de verilebilir.

(4) TÜSEB tarafından desteklenen projelerde, proje süresiyle sınırlı olmak kaydıyla proje kapsamında ve projeye ilişkin hizmetlerde görev alan kamu kurum veya kuruluşlarının kadro veya pozisyonlarında bulunanlara, kadro veya pozisyonlarına bağlı olarak bir ayda ödenmekte olan tutarın yüzde yetmişbeşini geçmemek kaydıyla, proje sözleşmesinde belirlenen oranda proje teşvik ikramiyesi ödenebilir. Bu ödeme, bir kişinin aynı anda birden fazla projede yürütücü olarak görevli olması durumunda en fazla iki, araştırmacı ve diğer personel olması durumunda ise en fazla dört proje için yapılır ve buna ilişkin esas ve usuller Yönetim Kurulu tarafından belirlenir. Bu projelerde görev alan diğer proje personeline ve hizmetinden yararlanılacak diğer kişilere proje sözleşmesinde belirlenen tutarlar üzerinden ücret ödenir.

(5) Başkanlıkça görevlendirilecek hakem, panelist ve benzeri kişilere ayda altı güne kadar, her gün için (10.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu elde edilecek tutarı geçmemek üzere, Başkan tarafından belirlenecek tutarda huzur hakkı ödenir.

(6) Yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda bulunanların TÜSEB'de çalıştıkları süreler, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılır.

(7) Bu maddenin uygulanmasına ve ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Başkanlıkça belirlenir.

Proje yönetimi

MADDE 15- (1) TÜSEB tarafından desteklenen araştırma ve geliştirme projeleri ile diğer projeler için tahsis edilen kaynaklardan, Yönetim Kurulunun veya Başkanın uygun göreceği projelere ilişkin tutarlar, TÜSEB bütçesine gider kaydedilmek suretiyle bu Kanunun 11 inci maddesi uyarınca kurulan enstitüler dâhil olmak üzere proje yürütücüsü olan kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerin hesaplarına aktarılır. Bu şekilde kaynak aktarılan proje yürütücüsünün merkezi yönetim ve sosyal güvenlik kurumları kapsamında yer alan kamu idareleri ve bu idarelerde görevli kişilerden olması halinde, aktarılan tutarlar ilgili idarelerin bütçelerine gelir kaydedilmeksizin açılacak özel hesaplarda izlenir. Özel hesaplardan yapılacak harcamalar 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa göre denetlenir.

(2) TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projelere ilişkin olarak tahsil edilen tutarlar, TÜSEB bütçesine gelir ve ödenek kaydedilir.

(3) TÜSEB tarafından desteklenen projeler ile TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projeler için ön ödeme yapılabilir veya alınabilir.

(4) TÜSEB'in görevlerini yerine getirebilmesi amacıyla desteklenen proje ve faaliyetler için öngörülen yılları bütçe ödeneklerinin ilgili tertiplerinde yer alan ödenekten harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesinin ilgili tertiplerine devren ödenek kaydedilir.

(5) Bu maddenin birinci fıkrasına göre aktarılan tutarların harcanması, muhasebeleştirilmesi ve bu madde kapsamında yapılacak ön ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü doğrultusunda Başkanlık tarafından belirlenir.

ALTINCI BÖLÜM

Mali Hükümler

Gelirler

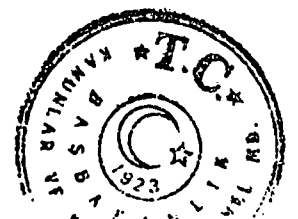
MADDE 16- (1) TÜSEB'in gelirleri şunlardır:

- a) Genel bütçeden yapılacak yardımlar.
- b) Faaliyet gelirleri.
- c) Taşınır ve taşınmazlardan elde edilecek gelirler.
- ç) Şirketlerin ve teknoparkların kârlarından elde edilen gelirler.
- d) Ulusal ve uluslararası Ar-Ge fonları ve işbirliklerinden elde edilen gelirler.
- e) Fikri haklardan elde edilen gelirler.
- f) Bağış ve vasiyetler.
- g) Müşavirlik hizmetlerinden elde edilecek gelirler.
- ğ) Gelirlerin nemaları ve diğer gelirler.

(2) TÜSEB'in genel bütçeden elde ettiği gelirlerin en fazla yüzde yirmibeşi personel harcamalarına ayrılır.

Mali kolaylıklar

MADDE 17- (1) TÜSEB'in görevleriyle ilgili yaptığı faaliyetlerden 16 ncı madde kapsamında elde ettiği gelirleri dolayısıyla kurumlar vergisi açısından iktisadi işletme olmuş sayılmaz. TÜSEB'e makbuz karşılığında yapılan nakdi bağış ve yardımlar, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu hükümleri çerçevesinde gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde, gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla beyan edilen gelirden veya kurum kazancından indirilebilir.

(2) TÜSEB, bu Kanunda sayılan faaliyetleri dolayısıyla yapılan işlemler yönünden 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu ile 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince alınan vergi ve harçlardan ve katılma payından, bu kapsamda düzenlenen kağıtlarla ilgili olarak damga vergisinden, kendisine yapılan bağış ve yardımlar nedeniyle veraset ve intikal vergisinden, sahip olduğu taşınmazları dolayısıyla emlak vergisinden muaftır.

(3) Bu Kanunla verilen görevlerin ifasına ilişkin olarak TÜSEB'in, binek araçları hariç ithal edilen her türlü araç-gereç, ilaç, makine, tıbbî cihaz, ürün ve bunların yedek parçaları ile yayının yurda girişi ve her türlü geçici depolama, antrepo ve ardiye ücretleri katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç, gümrük vergisinden, düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden ve ücretten istisna olup bunlar için ithalat sınırlaması uygulanmaz.

(4) TÜSEB, ihtiyaç duyduğu hizmetleri hizmet satın alma sözleşmeleri ile yaptırabilir. TÜSEB, yapacağı araştırma ve incelemeler için hiçbir ilmihaber, ruhsatname veya imtiyaz almak zorunda değildir.

YEDİNCİ BÖLÜM **Çeşitli ve Son Hükümler**

Çeşitli hükümler

MADDE 18- (1) TÜSEB, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi değildir.

(2) TÜSEB'in malları Devlet malı hükmündedir.

(3) Yükseköğretim kurumlarıyla yapılacak protokoller çerçevesinde; yüksek lisans, doktora, tıpta ve diş hekimliğinde uzmanlık eğitimi ile doktora sonrası bilimsel çalışma yapanlar, bu eğitim ve çalışmalarını enstitülerde yapabilirler. Bunların enstitülerde geçen süreleri eğitim süresine ve/veya kredisine dahil edilir.

(4) TÜSEB, 21/2/2013 tarihli ve 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapıtırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde; tesis yaptırabilir, mevcut tesislerini yenileyebilir, bu işler için alınacak danışmanlık, Ar-Ge hizmetleri ile ileri teknoloji ya da yüksek mali kaynak gerektiren hizmetleri gördürebilir.

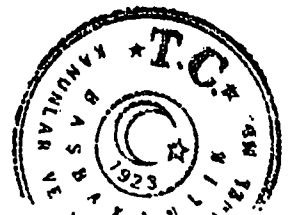
Bilgi isteme ve gizliliğe uyma

MADDE 19- (1) TÜSEB, görevleri kapsamında Ar-Ge konuları için gerekli gördüğü her türlü bilgiyi, kamu kurum ve kuruluşları ile vakıflara ait olanlar dahil tüm yükseköğretim kurumlarından talep edebilir. Kendilerinden bilgi talep edilenler, bu bilgileri vermek ve gereken kolaylığı göstermekle yükümlüdürler. Bu şekilde elde edilen bilgilerden gizli mahiyetinde olanların gizliliğine riayet edilir.

MADDE 20- 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanlarından, yoğun bakım yan dal uzmanlık eğitimi yapmakta olanlar iki yıllık eğitim süresini ve çekirdek eğitim müfredatını tamamlamış olmaları şartıyla uzmanlık sınavına girmeye hak kazanırlar.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla en az üç yıl süreyle yoğun bakım ünitesinde fiilen çalışmış olan anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanları, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde yoğun bakım uzmanlık belgesi almak için Sağlık Bakanlığına başvurabilir. Başvuranlardan Bakanlıkça yapılacak ya da yaptırılacak sınavda başarılı olanların uzmanlık belgeleri, Bakanlıkça düzenlenir ve tescil edilir."

MADDE 21- 1219 sayılı Kanunun eki (3) sayılı çizelgenin 44 üncü satırında yer alan “Anesteziyoloji ve Reanimasyon” ibaresinin karşısındaki “3 yıl” ibaresi “2 yıl” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 22- 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.
“Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, bu fıkra da öngörülen oranları kamu hastane birlikleri bazında hesaplamaya da yetkilidir; ancak bu halde dahi yüzde elli oranı, her bir sağlık tesisi bazında yüzde altmışbeşi geçemez.”

MADDE 23- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesine “ağız ve diş sağlığı merkezleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “, aile sağlığı merkezleri, toplum sağlığı merkezleri” ibaresi ve üçüncü cümlesine “ayda” ibaresinden sonra gelmek üzere “aile sağlığı ve toplum sağlığı merkezlerinde 60 saatten, diğer yerlerde ve hiçbir şekilde” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 24- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına (p) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (r) bendi (s) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

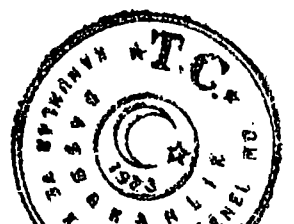
“r) Doçentlik sınavlarını düzenlemek ve ilgili yönetmelik gereğince doçent adaylarının yayın ve araştırmalarının değerlendirilmesi ve doçentlik sınavı ile ilgili esasları tespit etmek ve jürileri seçmek,”

MADDE 25- 2547 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “araştırma ve inceleme gezileri yapmalarına, araştırma ve incelemenin gerektirdiği yerde bulunmalarına” ibaresi “Yükseköğretim Kurulunun, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının görüşünü alarak belirleyeceği öncelikli alanlarda araştırma yapmalarına” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26- 2547 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesinin (b) fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “üniversitenin” ibareleri “Devlet üniversitesinin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 27- 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin (b) fıkrasında yer alan “bu maddenin (c) fıkrasında belirlenen sürelerde diploma alamayan öğrenciler bakımından, müfredat değişikliği veya isimleri değişmemekle birlikte ders içeriğinin değişmesi ya da ders içeriği değişmemekle birlikte aradan uzun bir sürenin geçmesi nedeniyle, daha önce başarılı olunan derslerden hangilerini yeniden almaları gerektiği;” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve (c) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c. Öğrenciler, bir yıl süreli yabancı dil hazırlık sınıfı hariç, kayıt olduğu programa ilişkin derslerin verildiği dönemden başlamak üzere, her dönem için kayıt yaptırıp yaptırmadığına bakılmaksızın öğrenim süresi iki yıl olan önlisans programlarını azami dört yıl, öğrenim süresi dört yıl olan lisans programlarını azami yedi yıl, öğrenim süresi beş yıl olan lisans programlarını azami sekiz yıl, öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorundadırlar. Hazırlık eğitim süresi azami iki yıldır. Azami süreler içerisinde katkı payı veya öğrenim ücretinin ödenmemesi ile kayıt yenilenmemesi nedeniyle öğrencilerin ilişikleri kesilmez. Yatay geçiş ve çift anadal

eğitiminin usul ve esasları ile azami öğrenim süreleri; lisansüstü eğitim usul ve esasları ile öğrenim süreleri Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Öğretim dili tamamen Türkçe olan programlarda mesleki yabancı dil dersleri dışında zorunlu yabancı dil eğitimi verilemez, ancak isteğe bağlı yabancı dil hazırlık sınıfı eğitimi verilebilir. Öğretim dili tamamen veya kısmen yabancı dil olan programların hazırlık sınıfını iki yıl içinde başarı ile tamamlayamayan öğrencilerin programdan ilişiği kesilir. Öğretim dili tamamen veya kısmen yabancı dil olan programların hazırlık sınıfından ilişiği kesilen öğrenciler kendi yükseköğretim kurumlarında öğretim dili Türkçe olan eşdeğer bir programa kayıt yaptırabilirler. Ayrıca, bu öğrenciler kayıtlı olduğu yükseköğretim kurumunda eşdeğer program bulunmaması halinde talep etmeleri durumunda, Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından bir defaya mahsus olmak üzere kayıt yaptırdığı yıl itibarıyla, öğrencinin üniversiteye giriş puanının, yerleştirileceği programa kayıt yaptırmak için aranan taban puanından düşük olmaması şartıyla öğretim dili Türkçe olan programlardan birine merkezi olarak yerleştirilebilirler.

Ancak bu süreler sonunda kayıtlı olduğu öğretim kurumundan mezun olabilmek için son sınıf öğrencilerine, başarısız oldukları bütün dersler için iki ek sınav hakkı verilir. Bu sınavlar sonunda başarısız ders sayısını beş derse indirenlere bu beş ders için üç yarıyıl, ek sınavları almadan beş derse kadar başarısız olan öğrencilere dört yarıyıl (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda iki öğretim yılı); bir dersten başarısız olanlara ise öğrencilik hakkından yararlanmaksızın sınırsız, başarısız oldukları dersin sınavlarına girme hakkı tanınır. İzledikleri programdan mezun olmak için gerekli bütün derslerden geçer not aldıkları halde yönetmeliklerinde başarılı sayılabilmeleri için öngörülen not ortalamalarını sağlayamamaları sebebiyle ilişkileri kesilme durumuna gelen son dönem (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda son sınıf) öğrencilerine not ortalamalarını yükseltmek üzere diledikleri derslerden sınırsız sınav hakkı tanınır. Bunlardan uygulamalı, uygulaması olan ve daha önce alınmamış dersler dışındaki derslere devam şartı aranmaz. Açılacak sınavlara, üst üste veya aralıklı olarak toplam üç eğitim-öğretim yılı hiç girmeyen öğrenci, sınırsız sınav hakkından vazgeçmiş sayılır ve bu haktan yararlanamaz. Sınırsız hak kullanma durumunda olan öğrenciler sınava girdiği ders başına öğrenci katkı payını/öğrenim ücretini ödemeye devam ederler. Ancak bu öğrenciler, sınav hakkı dışındaki diğer öğrencilik haklarından yararlanamazlar. Açık öğretim öğrencileri, öğrencilik haklarından yararlanmak kaydı ile bu sürelerle kısıtlı değildir.

Derslere devam yükümlülüklerini yerine getirdikleri halde, yıl içi ve yıl sonu sınav yükümlülüklerini bu maddede belirtilen hükümlere uygun olarak yerine getiremedikleri için öğretim kurumları ile ilişiği kesilen hazırlık sınıfı ve birinci sınıfta en fazla bir dersten, ara sınıflarda ise en fazla üç dersten başarısız olan öğrencilere üç yıl içinde kullanacakları üç sınav hakkı, not ortalamasını tutturamadıkları için hazırlık sınıfı dahil ara sınıflarda da sene kaybeden öğrencilere diledikleri üç dersten bir sınav hakkı verilir. Sınav hakkı verilenler, yıl içi veya yıl sonu sınavı olduğuna bakılmaksızın başvurmaları halinde üniversite veya yüksek teknoloji enstitülerinin her eğitim-öğretim yılı başında açacakları sınavlara alınır. Sınavların sonunda sorumlu oldukları tüm dersleri başarılarının kayıtları yeniden yapılır ve öğrenimlerine kaldıkları yerden devam ederler. Bu durumda olan öğrencilerin sınavlara girdikleri süre, öğrenim süresinden sayılmaz. Bu sınavlara katılan öğrenciler öğrencilik haklarından hiçbir şekilde yararlanamazlar.”

MADDE 28- 2547 sayılı Kanununun 46 ncı maddesinin (c) fıkrasında yer alan “(ç), (d) ve (e) fıkralarında” ibaresi “(ç) fıkrasında” şeklinde ve (ç) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin (d), (e) ve (f) fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

“ç. Diploma programlarının hazırlık sınıfı eğitimi hariç olmak üzere, iki yıllık önlisans ve dört, beş ve altı yıllık lisans programlarından bu süreler sonunda mezun olamayan

öğrencilerden, ilgili dönem için öngörülen katkı payı ya da öğrenim ücretinin yanı sıra bu maddenin (c) fıkrasına göre hesaplanan kredi başına ödenecek katkı payı veya öğrenim ücreti; dersin alınacağı dönem için belirlenen kredi başına katkı payı veya öğrenim ücretinin yüzde elli fazlası ile hesaplanarak alınır. Çift anadal programında kayıtlı olan öğrencilerden ise diploma programının öğrenim süresi ve ilave bir yıl sonunda bu madde hükümlerine göre katkı payı veya öğrenim ücreti alınır.

Lisans düzeyinde ikinci bir yükseköğretim yapan öğrenciler, katkı payı ve öğrenim ücretini yüzde elli fazlasıyla öder.”

MADDE 29- 2547 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Üniversitelerarası Kurulca” ibaresi “Yükseköğretim Kurulunca” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 30- 2547 sayılı Kanunun 65 inci maddesinin (a) fıkrasına (12) numaralı bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş, mevcut (13) numaralı bent (14) numaralı bent olarak teselsül ettirilmiş ve aynı maddenin (b) fıkrasının (1) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“(13) Lisansüstü öğretim esasları,”

MADDE 31- 2547 sayılı Kanunun ek 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Vakıflarca kurulacak yükseköğretim kurumlarının, vakıf yönetim organı dışında en az yedi kişiden oluşan bir mütevelli heyeti bulunur. Mütevelli heyet üyeleri, vakıf yönetim organı tarafından önerilir ve Yükseköğretim Genel Kurulu tarafından üye tamsayısının en az üçte iki çoğunluğunun oyu ile dört yıl için seçilir. Süresi biten üyeler yeniden seçilebilir. Mütevelli heyet üyelerinin yaş sınırlaması hariç Devlet memuru olma niteliklerine sahip bulunmaları ve en az üçte ikisinin lisans düzeyinde yükseköğrenim görmüş olması gerekir. Mütevelli heyet üyeleri kendi aralarından bir başkan seçer.”

MADDE 32- 2547 sayılı Kanunun ek 11 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

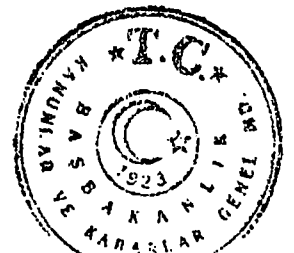
“Eğitim-öğretim faaliyetlerini yürütmekle birlikte mali borçlarını ödeyemeyecek durumda olduğu tespit edilen vakıf yükseköğretim kurumları hakkında, verilen süre içerisinde mali durumun düzeltilmemesi halinde Yükseköğretim Kurulu gerekli tedbirleri alır.

Vakıf yükseköğretim kurumlarının denetimi ve bu denetim sonucu ilgili yükseköğretim kurumu hakkında yol gösterici, düzeltici, kısıtlayıcı veya faaliyet iznini kaldırıcı önlemlerin alınmasına ilişkin usul ve esaslar Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 33- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 66- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte yükseköğretim kurumlarında kayıtlı olan öğrenciler bakımından azami sürelerin hesaplanmasında, daha önceki öğrenim süreleri dikkate alınmaz.

GEÇİCİ MADDE 67- Yükseköğretim kurumlarından bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilişği kesilen öğrenciler, ilişkilerinin kesildiği yükseköğretim kurumuna bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş ay içinde başvuruda bulunmaları halinde, geçici 58 inci maddede yer alan esaslara göre, takip eden eğitim-öğretim yılında öğrenimlerine başlayabilirler.

GEÇİCİ MADDE 68- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla sağlık bilimleri alanında önlisans diploması almış olanlara, Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği ilişkili alanlarda, Sağlık Bakanlığında çalışanlara öncelik tanınarak lisans tamamlama eğitimi yaptırılır. Bu eğitimler, Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği alanlarda uzaktan eğitim metotları ile verilebilir. Uygulama eğitimleri için Sağlık Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu işbirliği yapar. Bu eğitimlerin usul ve esasları Yükseköğretim Kurulunca belirlenir.”

MADDE 34- 2547 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin (b) fıkrasının (5) ve (6) numaralı bentleri ile 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bu lisan öğreniminde başarılı olamayan öğrencilerin bu yükseköğretim kurumu ile ilişkileri kesilir.” cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 35- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi

EK MADDE 157- İstanbul’da Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi adıyla yeni bir üniversite kurulmuştur. Bu Üniversite; Rektörlüğe bağlı olarak Tıp Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ile Sağlık Bilimleri Enstitüsünden oluşur.

Üniversitenin yönetim organları, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununda öngörülen organlar ile Mütevelli Heyetinden oluşur. Mütevelli Heyeti; Sağlık Bakanı, Sağlık Bakanlığı Müsteşarı, Rektör, Bakanın seçeceği bir üye ile Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen profesör unvanına sahip bir üye olmak üzere, toplam beş üyeden oluşur. Mütevelli Heyeti başkanı Sağlık Bakanıdır. Bakanın yokluğunda Rektör, Heyete başkanlık eder. Mütevelli Heyeti, en az dört üye ile toplanır ve salt çoğunlukla karar alır. Bakan ve Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen üyelerin görev süresi dört yıldır. Mütevelli Heyetinin çalışma usul ve esasları, Mütevelli Heyeti tarafından belirlenir.

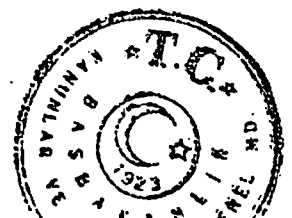
Mütevelli Heyetinin görevleri şunlardır:

- a) Üniversitenin stratejik planını ve bütçe teklifini onaylamak.
- b) Kamu kurum ve kuruluşları ve gerçek ve özel hukuk tüzel kişileriyle işbirliği yapılmasına ve ortak projeler yürütülmesine karar vermek.
- c) Yurtiçinde ve yurtdışında Üniversiteye ait birimlerin ve bölümlerin kurulmasını teklif etmek.
- d) Öğretim üyesi kadrolarına yapılacak atamalara ilişkin Rektör tarafından yapılacak teklifleri karara bağlamak.

e) Rektör tarafından gündeme alınması önerilen konularda karar vermek.

Üniversite Mütevelli Heyeti tarafından Rektör adaylığı için belirlenen kriterlere göre başvuruda bulunan profesör unvanına sahip öğretim üyeleri arasından, Mütevelli Heyeti tarafından seçilecek altı aday arasından Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen üç adaydan birisi, Cumhurbaşkanı tarafından seçilerek Rektör olarak atanır. Rektör adaylığı için başvurusu bulunanlar, Rektör adaylarının belirlendiği Mütevelli Heyeti toplantısına katılamaz.

Üniversite, Birleşmiş Milletlerin resmi dil olarak kabul ettiği diller öncelikli olmak üzere, yabancı dilde eğitim veren program açma, yabancı yükseköğretim kurumları ile ortak program yürütme de dahil olmak üzere yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarıyla her türlü işbirliğine dair protokoller yapabilir. Yabancı dilde eğitim veren programlara, yurtdışından öğrenci kabul edilebilir. Mütevelli Heyetinin teklifi, Yükseköğretim Kurulunun uygun görüşü ve Bakanlar Kurulu kararı ile Üniversiteye ait yurtdışında birimler kurulabilir. Yurtdışında eğitim yapılabilmesi ve personel istihdam edilebilmesi ile bu birimlerde görevlendirilecek öğretim elemanlarına yapılacak ödemeler, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği usul ve esaslara göre yapılır.

Üniversite, sağlık hizmeti sunmak veya sağlık uygulama ve araştırma faaliyeti yürütmek amacıyla herhangi bir uygulama ve araştırma merkezi veya birimi açamaz. Bu faaliyetleri ülke genelinde Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı eğitim ve araştırma hastaneleriyle 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 9 uncu maddesi kapsamında birlikte kullanım protokolleri yaparak yerine getirir. Üniversitenin birlikte kullanım protokolü imzaladığı Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı eğitim ve araştırma hastaneleri, öğretim üyesi kadrolarının tahsisi ve kullanımı bakımından Üniversitenin uygulama ve araştırma merkezi olarak kabul edilir. Üniversitenin Tıp Fakültesine tahsis edilecek öğretim üyesi kadroları, temel bilimler hariç olmak üzere, birlikte kullanılan eğitim ve araştırma hastanesinin eğitim birimleri dikkate alınarak, Rektörün önerisi üzerine Mütevelli Heyeti tarafından il bazında belirlenir ve öğretim üyesi atamaları bu kadrolara yapılır. Öğretim üyesi norm kadro sayısı, Rektörün önerisi üzerine Mütevelli Heyeti tarafından tespit edilir.

Mekteb-i Tıbbiye-i Şâhâne adıyla hizmet vermek üzere inşa edilen ve halen Marmara Üniversitesi adına tahsisli olan Haydarpaşa Kampüsü, Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesine tahsis edilmiştir.”

MADDE 36- 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Birlik Genel Kurulu, Oda Genel Kurullarınca iki yıllık bir dönem için seçilen delegelerle tabii delege olan Oda başkanlarından oluşur.

Üye sayısı ikiyüze kadar olan Odalar beş, beşyüze kadar olan Odalar yedi, bine kadar olan Odalar on asıl ve aynı sayıda yedek delege seçer. Üye sayısı binden fazla olan Odalar on delegeye ilave olarak her beşyüz üye için ayrıca bir asıl ve yedek delege seçer.”

MADDE 37- 19/11/1992 tarihli ve 3843 sayılı Yükseköğretim Kurumlarında İkilili Öğretim Yapılması, 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bir Ek Madde Eklenmesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Ancak, geçiş yapan bu öğrenciler ikinci öğretim için öngörülen ücreti ödemek zorundadırlar.” cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

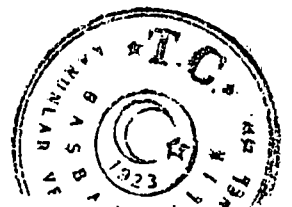
MADDE 38- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (II) sayılı cetvelin “A) Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri” bölümüne “107) Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi” ibaresi ve aynı cetvelin “B) Özel Bütçeli Diğer İdareler” bölümüne “46) Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 39- 24/11/2004 tarihli ve 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Türkiye Halk Sağlığı Kurumunca belirlenen aile sağlığı merkezlerinde çalışma saatleri dışında acil başvuran hastalara hizmet vermek üzere, aile hekimleri ve aile sağlığı elemanları ile gerektiğinde Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşları personeline nöbet görevi verilebilir.”

MADDE 40- 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(11) Bu Kanun ile tüzel kişiliği kaldırılan belde ve köylerde 657 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına istinaden istihdam edilen ebe ve hemşireler, hâlen görev yaptıkları yerlerde görev yapmaya ve mevzuatta kendileri için öngörülen haklardan aynı

şekilde yararlanmaya devam ederler. Bu yerler için ihtiyaç olması hâlinde aynı usulle vekil ebe ve hemşire istihdam edilebilir.”

MADDE 41- 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına “TAEK Başkanı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 42- 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 18- Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesinde kullanılmak üzere ekli (1) sayılı listede yer alan öğretim elemanlarına ait kadrolar ihdas edilerek, bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi bölümü olarak eklenmiştir. Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun taşra teşkilatında eğitim görevlisi kadrolarında çalışanlardan, Üniversite öğretim üyesi kadrolarına atananların, atama işlemi ile birlikte eğitim görevlisi kadroları iptal edilerek, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerden çıkarılmış sayılır.”

MADDE 43- 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 16- Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesinde kullanılmak üzere ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek, bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi bölümü olarak eklenmiştir.”

MADDE 44- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(9) 4924 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde sözleşmeli olarak çalışan tabipler ihtiyaç halinde, istihdam edildikleri hizmet biriminde olmak kaydıyla, ekli (II) sayılı cetvelde sayılan hastane yöneticisi, başhekim ve başhekim yardımcısı pozisyonlarında görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenlere bu görevlerinden dolayı ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz.”

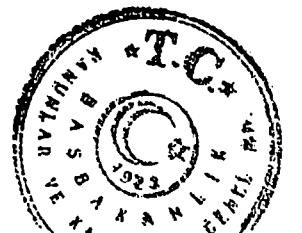
MADDE 45- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi, 12 nci maddesi ve aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin “Hizmet Birimleri” bölümünün beşinci sırası yürürlükten kaldırılmış ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerin Sağlık Bakanlığının merkez teşkilatına ait bölümünde yer alan Genel Müdür unvanlı kadrolardan bir adedi iptal edilerek anılan bölümden çıkarılmıştır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1- (1) TÜSEB’in 2014 yılı harcamaları, Maliye Bakanlığınca yeni bir düzenleme yapıncaya kadar, Bakanlık bütçesinde yer alan ödeneklerden karşılanır.

(2) Bu Kanunda öngörülen yönetmelik ve diğer düzenlemeler, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır. Yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar Yönetim Kurulu tarafından belirlenen uygulama ilkeleri çerçevesinde iş ve işlemler yürütülür.

(3) Bu Kanun ile kurulan enstitülerden Türkiye Kanseri Enstitüsü ile Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü altı ay içinde, diğerleri üç yıl içinde faaliyete

geçirilir. Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğünün kaldırıldığı tarihte devam eden iş ve işlemleri ile yürüttüğü projeler Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından tamamlanır.

Yürürlük

MADDE 46- (1) Bu Kanunun 45 inci maddesi bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç yıl sonra, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

(I) SAYILI CETVEL

Pozisyon Unvanı	Adet
Başkan	1
Başkan Yardımcısı	2
Enstitü Başkanı	6
Genel Sekreter	1
Akademisyen (Profesör ve Doçent)	60
Araştırmacı (Doktora Derecesine Sahip)	90
Uzman (Yüksek Lisans Derecesine Sahip)	120
İdari, Teknik ve Sağlık Personeli	120
TOPLAM	400

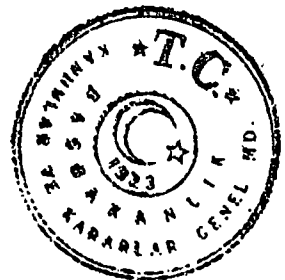

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

UNVANI	DERECESİ	I SAYILI	II SAYILI
Profesör	1	300	-
Doçent	1	700	-
Doçent	2	400	-
Doçent	3	100	-
Yardımcı Doçent	1	10	-
Yardımcı Doçent	2	15	-
Yardımcı Doçent	3	15	-
Yardımcı Doçent	4	20	-
Yardımcı Doçent	5	30	-
Öğretim Görevlisi	4	5	-
Öğretim Görevlisi	5	5	-
Öğretim Görevlisi	6	5	-
Okutman	1	3	-
Okutman	2	2	-
Okutman	3	2	-
Okutman	4	2	-
Okutman	5	2	-
Okutman	6	2	-
Okutman	7	2	-
Araştırma Görevlisi	4	35	-
Araştırma Görevlisi	5	40	-
Araştırma Görevlisi	6	85	-
Araştırma Görevlisi	7	88	-
Uzman	1	1	-
Uzman	2	1	-
Uzman	3	1	-
Uzman	4	1	-
Uzman	5	1	-
Çevirici	1	1	-
Eğitim Öğretim Planlamacısı	1	1	-
TOPLAM		1.875	-

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST	TOPLAM
			KADRO ADEDİ	
GİH	Genel Sekreter	1	1	1
GİH	Genel Sekreter Yardımcısı	1	2	2
GİH	Strateji Geliştirme Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Yapı İşleri ve Teknik Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Personel Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Bilgi İşlem Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Hukuk İşleri Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Öğrenci İşleri Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Sağlık, Kültür ve Spor Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Kütüphane ve Dokümantasyon Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Fakülte Sekreteri	1	2	2
GİH	Enstitü Sekreteri	3	1	1
GİH	Şube Müdürü	1	8	8
GİH	Şube Müdürü	2	5	5
GİH	Şube Müdürü	3	5	5
GİH	Şef	4	8	8
GİH	Şef	5	5	5
GİH	Şef	6	5	5
GİH	Programcı	5	2	2
GİH	Programcı	6	2	2
GİH	Çözümleyici	5	2	2
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	3	1	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	5	8	8
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	7	7
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	10	10
GİH	Sekreter	9	15	15
GİH	Şoför	7	2	2
GİH	Şoför	8	3	3
GİH	Şoför	9	10	10
GİH	Memur	8	8	8
GİH	Memur	9	7	7
GİH	Memur	10	10	10
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	5	5
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	3	2	2
GİH	Mali Hizmetler Uzman Yardımcısı	5	3	3

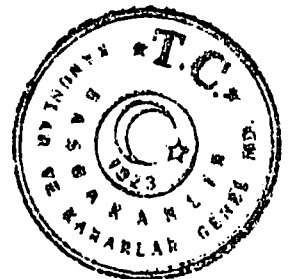

TH	Kütüphaneci	5	3	3
TH	Kütüphaneci	6	3	3
TH	Kütüphaneci	7	3	3
TH	Mühendis	4	3	3
TH	Mühendis	5	3	3
TH	Mühendis	6	4	4
TH	Mimar	5	1	1
TH	Tekniker	6	5	5
TH	Tekniker	7	5	5
TH	Tekniker	8	5	5
TH	Teknisyen	8	5	5
TH	Teknisyen	9	5	5
TH	Teknisyen	10	5	5
AH	Avukat	5	3	3
AH	Avukat	8	3	3
YH	Hizmetli	9	10	10
YH	Hizmetli	10	10	10
YH	Kaloriferci	10	7	7
YH	Aşçı	10	3	3
TOPLAM			244	244

KURUMU : TÜRKİYE SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : DÖNER SERMAYE

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST	TOPLAM
			KADRO	
			ADEDİ	
GİH	İşletme Müdürü	1	1	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	5	5
GİH	Memur	8	5	5
TOPLAM			11	11

GENEL GEREKÇE

Günümüzde başta kanser olmak üzere bulaşıcı olmayan hastalıklar ile mücadeleye yönelik politikalar, uluslararası nitelikli çalışmalarda ve ulusal sağlık politikaları içinde önemli bir başlık haline gelmiştir. Bulaşıcı olmayan hastalıkların sıklığı ve ölüm sebepleri arasındaki artışı gelecek on yıllık dönemde de toplumların ve hükümetlerin sağlık politikası ve öncelikleri içinde önemli bir konu olmaya devam edeceğini göstermektedir. Nitekim 2011 yılında Birleşmiş Milletler nezdinde yapılan bir toplantı ile tüm dünya ülkelerinin bulaşıcı olmayan hastalıklar ile mücadele edilmesi için ulusal eylem planları ve strateji dokümanları hazırlayıp uygulaması kararlaştırılmıştır.

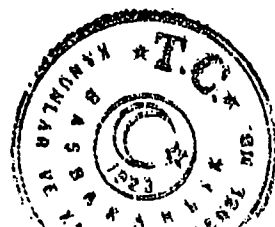
Türkiye, dünya genelinde pek çok ülkeden çok daha önce; 2007 yılından itibaren ulusal kanser, tütün ve obezite ile mücadele programlarını başlatmış az sayıdaki ülkeler arasındadır. Son yıllarda tütün ve kanser kontrol programlarında elde edilen başarılar da uluslararası bilim literatüründe saygınlıkla anılmaktadır. 2003 yılında başlatılan Sağlıkta Dönüşüm programı ile, ülkemizde sağlık alanında pek çok önemli başarıya imza atılmıştır. Özellikle anne çocuk sağlığı ve bulaşıcı hastalıklarla mücadele ile pek çok önlenebilir ölümün önüne geçilmiş, ortalama ömür 70 yıldan 75 yıla yükselmiştir.

Ülkemizde öncelikler ve değişen yaşam koşulları nedeniyle sağlık politikaları tüm dünyada olduğu gibi bulaşıcı olmayan hastalıklara yönelmektedir. Dünya Sağlık Örgütü tarafından 2014 yılı Şubat ayında yayınlanan kanser istatistiklerine göre, tüm dünyada kanser birinci sırada ölüm nedeni olmuştur. Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre 2000-2007 arasında kanserden ölen kişi sayısı yaklaşık yüzde otuziki oranında artarak 2007 yılında 7,9 milyon kişiye çıkmıştır. Yine aynı rapora göre, 2007 yılında dünyada bütün ölümlerin yaklaşık yüzde onüçü kanserden kaynaklanmıştır. Kanser ölümleri gelişmekte olan ülkelerde daha sık görülmektedir. Dünya Sağlık Örgütü tarafından yayınlanan raporda, 2007 yılında yaşanan 7,9 milyon ölümün yüzde yetmişinin, dünya nüfusunun yüzde sekseninin yaşadığı gelişmekte olan ülkelerde olduğu tahmin edilmektedir.

Dünya Sağlık Örgütü'nün 2012 yılı tahminlerine göre dünyada toplam 14,1 milyon yeni kanser vakası gelişmiş, bu şekilde kanser artış hızının devam etmesi durumunda, dünya nüfusunun artışına ve nüfustaki yaşlanmaya bağlı olarak 2025 yılında toplam 19,3 milyon yeni kanser vakası olacağı belirtilmiştir. Kanserle yaşayan ve kansere yeni yakalanan hasta sayısındaki bu belirgin artış gelecek dönemde tedavi ve bakım maliyetlerinin artmasını da kaçınılmaz olarak beraberinde getirecektir.

Ülkemizde ise halen hem erkeklerde hem de kadınlarda kanser, ölüm nedenleri arasında ikinci sıradadır. Ancak, 2002 yılında kansere bağlı ölümlerin yüzde onikiden, 2013 yılına doğru yüzde yirmilere yükselmesi gözönüne alındığında ülkemizde de gelişmiş diğer dünya ülkeleri gibi önümüzdeki yıllar içinde ölüm nedenleri arasında kanserin birinci sıraya yükseleceği açıktır. En güncel veriler ile ülkemizde her yıl yaklaşık yüzaltmışbin kişiye kanser teşhisi konulmaktadır. Eğer alınan önlemlerde başarılı olunamazsa, bu sayı 2020'li yıllarda yılda dört yüzbinlere kadar çıkabilir. Hiç şüphesiz ki, kanserin sosyal, ekonomik ve insan gücü üzerindeki etkileri düşünüldüğünde bu hastalıkla etkin mücadele edilmesi gerekliliğinin geleceğimiz açısından ne kadar stratejik önemi haiz olduğu bu veriler ile apaçık ortadadır.

Türkiye, Avrupa Birliği ülkeleriyle kıyaslandığında mutlak düzey olarak kansere toplamda 3 milyar avro ile en fazla harcama yapan ilk altı ülke arasında yer almaktadır. Türkiye'den daha fazla harcama yapan ülkeler sırasıyla Almanya, Fransa, İtalya, İngiltere ve İspanyadır. Türkiye'de uygulanan sağlık politikaları, yaşam süresini uzatmanın yanı sıra özellikle önleyici ve erken teşhise yönelik sağlık hizmetleri yoluyla ekonomik büyümeyi pozitif etkilemektedir. Bununla birlikte uzun dönemde gerekli önlemler alınmadığı takdirde, kanser Türkiye sağlık sistemi için finansal açıdan da ciddi bir risk oluşturmaktadır.

2010 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisinde; kanser hastalığı konusunun araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla kurulan Meclis Araştırma Komisyonunun raporunda, ülkemizde ulusal kanser enstitüsü kurulması için acil önlemler alınması yönünde öneride bulunulmuştur. Aynı Komisyon raporunda ülkemizin kanser kontrolü ve tedavisinde uluslararası standartların üzerinde olduğu ancak Ar-Ge ve ilaç ve tıbbî cihaz inovasyonunda mutlaka ulusal bir kanser enstitüsü kurulması ihtiyacı oybirliği ile kabul edilmiştir.

Türkiye nüfusu her geçen yıl yaşanmaktadır ve Türkiye’de 2007 yılında toplam nüfus içindeki payı yüzde yirmibeş olan kırkbeş üzeri yaş grubunun, 2020 yılında yüzde otuza, 2030 yılında ise yaklaşık yüzde otuzbeşe çıkması beklenmektedir. Sağlığa erişimin ve bireysel ve çevresel risk faktörlerinin her geçen gün artmakta olduğu düşünüldüğünde, yaklaşık ikibuçuk milyar ABD Doları düzeyinde olan doğrudan kanser tedavi harcamalarının 2030 yılında en az üç katına çıkması beklenmektedir.

Ülkemizde artan ve yaşanan nüfus, ortalama yaşam süresinde yükselme, sağlık hizmetlerinde ve ilaca erişimde iyileşme, artan refah düzeyi ve farkındalık gibi sebepler ilaç ve tıbbî cihaz talebinin artmasına yol açmakta ve bu durum da sosyal güvenlik harcamalarında ve cari açık üzerinde baskı oluşturmaktadır.

Uzun vadede Türkiye’nin küresel bir ilaç Ar-Ge ve üretim merkezi olması, ilaç ve tıbbî cihaz alanında rekabetçi bir konuma ulaşması önem arz etmektedir. Ülkemizde, yüksek katma değerli ürün üretebilen, küresel pazarlara ürün ve hizmet sunabilen ve yurtiçi ilaç ve tıbbî cihaz ihtiyacının daha büyük bir kısmını karşılayabilen bir üretim yapısına geçilmesi gerekmektedir.

Bu kapsamda orta vadede yerli üretim kapasitesinin artırılması, Ar-Ge ve girişim ekosisteminin geliştirilmesi, uzun vadede yeni molekül geliştirebilen, daha yüksek katma değerli ilaç ve tıbbî cihaz üretebilen bir yapıya kavuşarak küresel değer zincirlerinde etkinliğin artırılması öngörülmektedir. Bu kapsamda Onuncu Kalkınma Planında da yer alan Sağlık Endüstrilerinde Yapısal Dönüşüm Programı ile yurtiçi tıbbî cihaz, tıbbî malzeme ve ilaç ihtiyacının yerli üretimle karşılanması yönünde çalışmaların artırılması planlanmaktadır.

Toplam Ar-Ge harcamaları, 2002 yılındaki 1,8 milyar Türk Lirası düzeyinden 2012 yılında 13 milyar Türk Lirasına yükselmiş, gayrisafi yurtiçi hasıla içindeki payı 2002 yılında yüzde 0,53 iken 2012 yılı itibarıyla yüzde 0,92 olarak gerçekleşmiştir. Tam zaman eşdeğeri Ar-Ge personeli sayısı ise 2002 yılında yirmidokuzbin iken 2012 yılında yüzbeşbine ulaşmıştır. Yaşanan bu olumlu gelişmelere rağmen toplam Ar-Ge harcamalarının gayrisafi yurtiçi hasıla içindeki payının, gelişmiş ülke örnekleri ile karşılaştırıldığında düşük olduğu görülmektedir.

Ülke ekonomisine bakılacak olursa, 2002 yılından bu yana uygulanmakta olan ciddi reformlar ile önemli gelişmeler elde edilmiştir. Ekonomideki bu başarı ve gelişmelerin sürdürülebilirliği açısından da 2014-2016 yılları için en önemli hedef olarak cari açığın azaltılması belirlenmiştir. Bu nedenle, tasarrufların artırılması, mevcut kaynakların üretken alanlara yönlendirilmesi ve ekonominin genel verimlilik düzeyinin yükseltilmesinin yanı sıra yerli ilaç ve tıbbî malzeme üretimlerinin artırılması ile yurtdışına bağımlılığın azaltılması son derece önem arz etmektedir.

Gebelik, doğum eylemi ve lohusalık esnasındaki komplikasyonlar, gelişmekte olan ülkelerde üreme yaşındaki kadınlar arasında önde gelen ölüm ve sakatlık nedenidir. Çok boyutlu bir kalkınma göstergesi olarak anne ölüm oranı, üreme sağlığı hizmet sunumu kalitesi ile yakından ilişkilidir. Dünyada her yıl dörtüzbün civarında anne ölümünün gerçekleştiği tahmin edilmektedir. Sağlıkta Dönüşüm Programı ile anne ve bebek ölümlerinde önceki yıllara göre çok daha yüksek oranlarda azalmalar sağlanmıştır. Nitekim 2002 yılında anne ölüm oranı yüzbin canlı doğumda altmışdört iken, 2012 yılında onbeşe; bebek ölüm hızı ise 2002 yılında binde otuzbir iken 2012 yılında binde yediye düşürülmüştür. Bu sonuçların

alınmasında, ülkemizdeki genel gelişmenin yanında doğum öncesi, doğum ve doğum sonrası bakım hizmetlerinin güçlendirilmesi, doğumların hastanede yapılmasının sağlanması, doğu ve güneydoğu başta olmak üzere kalkınmada öncelikli yörelerdeki sağlık personeli sayısının artırılması, hastanelerdeki erişkin ve yenidoğan yoğun bakım hizmetlerindeki gelişmeler ve 112 acil yardım ve kurtarma hizmetlerindeki gelişmenin büyük katkısı olmuştur. Ancak, anne ve bebek ölümlerinin azaltılması anne, çocuk ve ergen sağlığının sadece bir boyutudur. Bu alanda yakalanmış olan başarının, bebeğin ve çocuğun beslenmesi, obezitenin ve bodurluğun önlenmesi, sezaryen sıklığının düşürülmesi, çocuk işçiliğinin önlenmesi, çocuk ihmali ve istismarının engellenmesi, anne ruh sağlığının korunması, kadın yaşlılığı gibi Sağlık Bakanlığının stratejik planında yer alan sağlığın diğer boyutlarında da sağlanması, bu uygulamaların ülkemiz gerçekleri ile örtüştürülmesi için yeni bir araştırma ve geliştirme yapısına ihtiyaç vardır.

Kalp ve damar hastalıkları, kanserler, kronik solunum yolu hastalıkları ve diyabet günümüzde tüm toplumları etkileyen başlıca kronik hastalıkları oluşturmaktadır. Kronik hastalıklar dünyada hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde hızla artmakta, var olan sağlık hizmetlerini zorlamakta ve sağlığa ayrılan bütçenin büyük bölümünü kapsamaktadır. Dünyadaki duruma benzer olarak ülkemizde de kronik hastalıklar ve risk faktörleri sıklığı giderek artmaktadır. Kronik hastalıkların risk faktörleri ile mücadele, ulusal politikalar ve uzun vadeli stratejiler geliştirilerek başarıya ulaşabilmektedir.

Mikroekonomik bakış açısından, kronik hastalıkla yaşayan bir kişi daha erken emekli olmakta, daha az çalışmakta, daha çok işsiz kalmakta, cebinden daha fazla sağlık harcaması yapmakta ve evine daha az para getirmektedir. Makroekonomik bakış açısından ise, yaşam beklentisi veya erişkin mortalitesi olarak ölçülen “sağlık”, ekonomik gelişmişliğin bir göstergesidir. Ulusal sağlık bütçelerinin giderek artan bir bölümü kronik hastalıklara ayrılmaktadır. Ekonomik analizler bulaşıcı olmayan hastalıklardaki her yüzde onluk artışın, yıllık ekonomik büyümede yüzde yarımlık bir azalmayla ilişkili olduğunu göstermektedir. Kronik hastalık yükü, tüm dünyaya paralel olarak ülkemizde de artmakta ve sağlık sisteminin finansal sürdürülebilirliğini tehlikeye atmaktadır.

Diğer taraftan, Dünya Sağlık Örgütüne göre “geleneksel tıp”, fiziksel ve ruhsal hastalıklardan korunma, bunlara tanı koyma, iyileştirme veya tedavi etmede kullanılan, farklı kültürlerle özgü teori, inanç ve tecrübelerle dayalı bilgi, beceri ve uygulamaların bütünüdür. Bazı ülkeler için “tamamlayıcı tıp”, Batı tıbbının dışında ama onunla birlikte kullanılan uygulamaları ifade ederken; “alternatif tıp”, Batı tıbbı yerine ikame edilen yöntemler anlamına gelebilmektedir. Günümüz dünyasında geleneksel ve tamamlayıcı tıp uygulamaları gittikçe artmaktadır. Bu artışın gerekçelerinden biri olan doğal ürünlerin iyi ve güvenli olduğu inancıdır. İnsanların önemli bir kesiminin hayatında yer bulan bu tür tıbbî uygulamaların gözardı edilmesinin toplum sağlığını korumaktan çok riske etmeye yol açacağı aşikârdır. Özellikle standardizasyondan yoksun, mevzuat alt yapısı olmayan, denetimsiz ve istismara açık bir alanın gözardı edilmesi daha çok başıboş kalması anlamına gelecektir.

Hastanın tedavi başarısına veya yaşam kalitesine katkı sağlayacak güvenilir ve uygulanabilir, maliyet etkin geleneksel tedavi yöntemlerinin aranması ve denenmesinin faydası inkâr edilemez. Tüm bu çabalar bilimsel ve etik uygulamalar eşliğinde olmalıdır. Aksi takdirde bilimsel ve etik olmayan alternatif tıp uygulamaları hastalara zarar verirken aynı zamanda uygulayıcıların haksız kazancına ve ülkemizin ekonomik kaybına yol açacaktır. Ülkemizde yazılı ve görsel medyada sık sık yer alan tamamlayıcı ve geleneksel tıp uygulamalarının belirli bir bilimsel çatı içerisine yerleştirilmesi, denemelerinin yapılması, ülkemizde keşfedilmeyi bekleyen bitki ve benzeri ürünler için gereken çalışmaların yapılabilmesi, doğru bilinen yanlışların düzeltilmesi açısından yeni bir bilimsel yapılanmaya ihtiyaç duyulmuştur.

Sağlıkta Dönüşüm Programının ana hedeflerinden biri nitelikli ve etkili sağlık hizmetleri için kalite ve akreditasyondur. Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarındaki performansa dayalı ücret uygulamaları, sağlık hizmetlerinde kalite geliştirme, kurumsal performans değerlendirme, yönetici performansı değerlendirme, teşhisle ilişkili gruplar ve klinik performans ölçümü çalışmaları, hasta ve çalışan güvenliği alanlarında dünyada yaşanan gelişmeler takip edilmelidir. Kalite ve akreditasyon ile insan sağlığının odak noktası yapılması, sağlıkta hizmet kalitesinin standartlarının yükseltilmesi, faaliyetlerinde hasta ve çalışan güvenliğinin sağlanması amaçlanmaktadır. Bunun için ülke çapında sağlık hizmetlerinde kalite standartları geliştirme, kalite değerlendirme, kalite eğitimleri, uluslararası çalışmalar ve sağlık kurumlarının akreditasyonu alanlarında faaliyetleri yürütecek bir organizasyona ihtiyaç bulunmaktadır.

Bilindiği üzere, halen ülkemizde Ar-Ge araştırmaları TÜBİTAK ve üniversitelerimizce yürütülmekle birlikte, sağlık alanında beklenen gelişmelerin yakalanabilmesi için bu alana münhasır yeni bir yapılanmanın yarar sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Açıklanan mülahazalarla hazırlanan bu Tasarı ile, sağlık bilimi ve teknolojileri alanında ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idarî özerkliğe sahip ve özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB) kurulmaktadır.

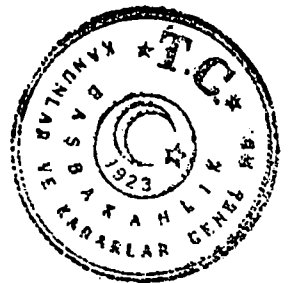
TÜSEB bünyesinde;

- a) Türkiye Kanser Enstitüsü,
- b) Türkiye Biyoteknoloji Enstitüsü,
- c) Türkiye Anne, Çocuk ve Ergen Sağlığı Enstitüsü,
- ç) Türkiye Kronik Hastalıklar Enstitüsü,
- d) Türkiye Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Enstitüsü,
- e) Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü,

kurulması öngörülmüştür. Bu enstitüler dışında da, ihtiyaca göre Bakanlar Kurulu kararıyla yeni enstitüler kurulabilecektir.

Ayrıca, ülkemizin başta tabip ve uzman tabip olmak üzere, sağlık insan gücü açığının karşılanması amacıyla, sağlık bilimleri ve tıp alanında eğitim vermek üzere, Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesinin kurulması öngörülmektedir.

Diğer taraftan, sağlık personeline, aile hekimliğine ve yükseköğretime ilişkin olarak uygulamada karşılaşılan bazı sorunların giderilmesine yönelik çeşitli düzenlemeler de yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile, Kanunun amaç ve kapsamı ifade edilmekte, sağlık alanında Ar-Ge yapmak üzere Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı adıyla (TÜSEB) yeni bir teşkilatın kurulduğu ve bu teşkilatın görevlerinin düzenlendiği belirtilmektedir.

MADDE 2- Madde ile, Kanun metninde geçen bazı ibarelerin tanımları yapılmaktadır.

MADDE 3- Madde ile, TÜSEB'e yüklenen misyonun gereği olarak hukuki statüsü kamu tüzel kişiliğini haiz, Sağlık Bakanlığının ilgili kuruluşu, bilimsel ve idari özerkliğe sahip ve özel bütçeli olarak belirlenmektedir.

MADDE 4- Maddede TÜSEB'in görevleri sayılmakta; bu meyanda görevleri kapsamında yurtiçinde veya yurtdışında, kamu ve özel hukuk tüzel kişilerine veya TÜSEB'e ait enstitüleri, Ar-Ge merkezlerini ve/veya laboratuvarları işbirliği ve/veya birlikte kullanım protokolü çerçevesinde kullanabileceği veya kullandırabileceği, ayrıca Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca talep edilecek Ar-Ge, yayın ve danışmanlık hizmetlerini yerine getirebileceği öngörülmektedir.

MADDE 5- Madde ile, TÜSEB'in organlarının Yönetim Kurulu ve Yüksek Danışma Kurulu ile Başkanlıktan oluşacağı belirtilmektedir.

MADDE 6- Maddede Yönetim Kurulunun teşkili, görev ve yetkileri ile toplantı ve karar nisabı düzenlenmektedir.

MADDE 7- Madde ile TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerinin belirlenmesinde ve çalışma programının oluşturulmasında görüş ve önerilerde bulunmak üzere; TÜSEB'in faaliyet alanıyla ilgili kamu ve özel kesimin temsilcilerinden teşekkül eden Yüksek Danışma Kurulu düzenlenmektedir.

MADDE 8- Madde ile, Başkanlığın; Başkan, Genel Sekreter ve Başkana bağlı olarak faaliyet gösteren enstitülerden oluşacağı öngörülmektedir. Başkan ve Başkana yardımcı olmak üzere görevlendirilebilecek iki başkan yardımcısı ile Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının atanma usulü ile görev süreleri belirtilmektedir.

MADDE 9- Madde ile, Başkanın görev ve yetkileri belirlenmiştir. Başkan, TÜSEB'in üst yöneticisi olarak Yönetim Kurulunun kararlarını uygulamak, TÜSEB'i temsil ve idare etmekle görevli ve yetkili kılınmıştır. Başkan yardımcılarının ise, Başkana verilen görevlerin yerine getirilmesinde Başkana yardımcı olacakları ve Başkan tarafından verilen görevleri yapacakları belirtilmiştir.

MADDE 10- Madde ile, Genel Sekreterlik düzenlenmektedir.

MADDE 11- Madde ile, Başkanlık bünyesinde kurulan enstitüler sayılmakta; ayrıca bunların dışında, Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla yeni enstitüler kurulabileceği öngörülmektedir. Enstitüler ile ihtiyaca göre oluşturulabilecek bilim kurullarının teşkili, faaliyet alanları, çalışma usul ve esasları, bilim kurulu üyelerinin nitelikleri, sayıları, bunlara yapılacak ödemeler ile diğer hususların yönetmelik ile düzenleneceği belirtilmektedir.

MADDE 12- Madde ile, TÜSEB’de görev yapacak idari ve teknik personelin istihdamında genel idare esaslarının dışına çıkılarak, görevin mahiyeti gereği dinamik bir model benimsenmektedir. Buna göre TÜSEB’de İş Kanunu hükümlerine tabi olarak personel istihdamı öngörülmekte; ihtiyaç duyulacak yabancı uzman ve akademisyen ile proje bazlı uzman ve akademisyen çalıştırılabilmesine de imkân sağlanmaktadır. Ayrıca Başkan, başkan yardımcıları, Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının nitelikleri ile personelde aranacak genel şartlar belirlenmektedir.

Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan Devlet memurları ile öğretim elemanlarından TÜSEB’de görevlendirileceklerin görevlendirme usulü ve hakları düzenlenmekte; yabancı uyruklu uzmanların, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabi olmaksızın bir yıla kadar çalıştırılabilmelerine imkan sağlanmaktadır. TÜSEB’de çalıştırılacakların nitelikleri, işe alınmaları ve görevlendirilmeleri, performans değerlendirmeleri, disiplin işlemleri, aylık ücret ile diğer mali ve sosyal haklarının Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirleneceği öngörülmüştür.

MADDE 13- Madde ile, kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan memur ve öğretim elemanlarının, ilgili kurum veya kuruluşun muvafakati ve ilgilinin kabul etmesi şartı ile en çok üç yıl süreyle Başkanlıkta görevlendirilmesi öngörülmektedir.

MADDE 14- Madde ile, TÜSEB’de çalıştırılacaklara ödenecek ücret ile diğer mali haklar düzenlenmektedir.

MADDE 15- Maddede TÜSEB tarafından desteklenen Ar-Ge projeleri ile diğer projeler için tahsis edilen kaynakların mali yönetimine ilişkin esas ve usuller düzenlenmiştir.

MADDE 16- Maddede özel bütçeli olan TÜSEB’in gelirleri belirtilmiştir.

MADDE 17- Madde ile, TÜSEB’e sağlanan mali kolaylıklar düzenlenmiştir.

MADDE 18- Madde ile, TÜSEB’in Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi olmadığı ve mallarının Devlet malı hükmünde olduğu belirtilmiş; 6428 sayılı Kanun kapsamında, kamu özel işbirliği modeli ile tesis yaptırabilmesi veya yenileyebilmesine; danışmanlık, Ar-Ge hizmetleri ile ileri teknoloji ya da yüksek mali kaynak gerektiren hizmetleri gördürebilmesine imkân sağlanmıştır.

MADDE 19- Madde ile, TÜSEB’in, görevleri kapsamında Ar-Ge konuları için gerekli gördüğü her türlü bilgiyi, kamu kurum ve kuruluşları ile vakıflara ait olanlar dahil tüm yükseköğretim kurumlarından istemeye yetkili olduğu ve kendilerinden bilgi istenenlerin de bu bilgileri vermek ve gereken kolaylığı göstermekle yükümlü oldukları hükme bağlanmıştır.

MADDE 20- Madde ile, “Yoğun Bakım” uzmanlık yan dalının eğitim süresinin anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanları için iki yıl olması sağlandığından maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla en az üç yıl süreyle yoğun bakım ünitesinde fiilen çalışmış olan anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanlarının, bir yıl içerisinde yoğun bakım uzmanlık belgesi almak için Sağlık Bakanlığına başvurmaları ve Bakanlıkça yapılacak ya da yaptırılacak sınavda başarılı olmaları şartıyla Yoğun Bakım Uzmanlık Belgesi alabileceği düzenlenmiştir.

MADDE 21- Madde ile, “Yoğun Bakım” uzmanlık yan dalının eğitim süresinin anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanları için üç yıldan iki yıla indirilmesi düzenlenmiştir.

MADDE 22- Madde ile, 209 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak döner sermaye hesabının her bir kamu hastane birliği bazında da yapılabileceği hükme bağlanmıştır.

MADDE 23- Madde ile, 657 sayılı Kanunun ek 33 üncü maddesinde değişiklik yapılarak aile sağlığı merkezleri ile toplum sağlığı merkezlerinde nöbet tutan personele de ücret ödenmesine imkan sağlanmıştır.

MADDE 24- Madde ile, 2547 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak doçentlik sınavlarının daha sağlıklı bir şekilde yürütülebilmesi amacıyla bu görevin Üniversitelerarası Kuruldan alınarak, veritabanı ve personel kaynağı bakımından daha elverişli durumda olan Yükseköğretim Kuruluna aktarılması amaçlanmıştır.

MADDE 25- Madde ile, 2547 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak öğretim elemanlarının yurtdışı görevlendirmelerinde ülke kaynaklarının daha verimli kullanılması için görevlendirmelerde öncelikli alanlara yönlendirilme amaçlanmıştır.

MADDE 26- Madde ile, 2547 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak yeni kurulan Devlet üniversitelerinde ortaya çıkan öğretim üyesi açığının kapatılmasına katkıda bulunmak amacıyla, öğretim üyelerinin geçici görevlendirmelerinin Devlet üniversitelerine yapılması amaçlanmıştır.

MADDE 27- Madde ile, 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin (b) ve (c) fıkraları değiştirilmiş ve öğrencilerin öğrenim süreleri ve sınav hakları yeniden düzenlenmiştir.

MADDE 28- Madde ile, 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesindeki değişikliğe paralel olarak, öğrencilerin tabi olacağı katkı payı ve öğrenim ücretlerine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

MADDE 29- Madde ile, lisansüstü eğitim yapmak isteyenlerin Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen usul ve esaslara göre seçilmesi öngörülmüştür.

MADDE 30- Madde ile, lisansüstü eğitim ilişkin usul ve esasların Yükseköğretim Kurulu tarafından yönetmelikle belirlenmesi öngörülmüştür.

MADDE 31- Madde ile, 2547 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak daha nitelikli ve üniversite faaliyetlerini yürütmek için daha uygun olan kişilerin mütevelli heyet üyeliklerine seçilmesini sağlamak amacıyla vakıf üniversiteleri mütevelli heyet üyelerinin Yükseköğretim Kurulunca uygun bulunması şartı getirilmiştir.

MADDE 32- Madde ile, 2547 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak vakıf yükseköğretim kurumlarının ekonomik kriz nedeniyle kapanma ya da eğitim hizmetlerini yürütememekten dolayı ani bir faaliyetten men kararı ile karşı karşıya kalmamaları için, belli aşamalarda tedricî önlemler alınabilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 33- Madde ile, 2547 sayılı Kanuna üç geçici madde eklenmiştir. Öğrencilerin öğrenim süreleri ve sınav haklarının yeniden düzenlenmesi sonucu belirlenen azami sürelerin, halen öğrenci statüsünde olanlar için yeniden başlamasına yönelik düzenleme

getirilmiştir. Ayrıca sağlık bilimleri alanında önlisans yapmış olanların lisans eğitimi almaları hususu düzenlenmiştir.

MADDE 34- Madde ile, 24 üncü maddede yapılan değişiklik paralelinde 2547 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin (b) fıkrasının (5) ve (6) numaralı bentleri yürürlükten kaldırılmış ve 49 uncu maddesi, 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinde yapılan değişiklikle uyumlu hale getirilmiştir.

MADDE 35- Madde ile, sağlık bilimleri alanına odaklanmış Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi adıyla yeni bir Devlet üniversitesi kurulması amaçlanmış, Üniversitenin kurulan fakülte ve enstitülerine yer verilmiş, Üniversitenin yönetim organları arasına Mütevelli Heyet eklenerek daha etkin bir şekilde çalışması amaçlanmıştır.

Ayrıca, ülkemizin ilk modern tıp fakültesi olan Mekteb-i Tıbbiyye-i Şâhâne için inşa edilen ve uzun yıllar tıp fakültesi olarak hizmet veren ve halen Marmara Üniversitesine tahsisli olan Haydarpaşa Kampüsünün yeni kurulan Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesine tahsis edilmesiyle, büyük mimari değeri yanında ülkemizde tıp eğitimi alanında tarihten gelen özel bir konumu da bulunan bu binanın tarihi misyonunu yansıtan bir işlev kazanması amaçlanmıştır. Bu misyonuna uygun olarak tarihi adıyla birlikte yaşatılması amacıyla Kampüsün ilk kurulduğu adla hizmet vermek üzere yeni kurulan Üniversiteye tahsisi sağlanmıştır.

MADDE 36- Madde ile, Anayasa Mahkemesinin iptal kararı dikkate alınarak Türk Diş Hekimleri Birliği Genel Kurulunun oluşumu düzenlenmiştir.

MADDE 37- Madde ile, 3843 sayılı Kanundaki şartları yerine getirerek birinci öğretime geçiş yapan öğrencilerin, birinci öğretim öğrencilerinin tabi olduğu esaslara tabi olmasına yönelik düzenleme yapılmış, ayrıca bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilişiği kesilen öğrencilerin, ilişkilerinin kesildiği yükseköğretim kurumuna beş ay içinde başvuruda bulunmaları halinde, takip eden eğitim-öğretim yılında öğrenimlerine başlayabilmelerine imkan tanınmıştır.

MADDE 38- Madde ile, Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi ile Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı 5018 sayılı Kanunun ilgili bölümlerine eklenmektedir.

MADDE 39- Madde ile, Türkiye Halk Sağlığı Kurumunca belirlenen aile sağlığı merkezlerinde, çalışma saatleri dışında acil başvuran hastalara hizmet vermek üzere, aile hekimleri ve aile sağlığı elemanları ile gerektiğinde Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşları personeline nöbet görevi verilmesi imkânı getirilmiştir.

MADDE 40- Madde ile, 6360 sayılı Kanunun yayımlanması ile diğer kanunlarda ortaya çıkan boşluk nedeniyle vekil ebe ve hemşirelerin istihdamında yaşanabilecek sorun giderilmek istenmiştir.

MADDE 41- Madde ile, TÜSEB Başkanının Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu üyesi olması sağlanmıştır.

MADDE 42- Madde ile, 78 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenleme ile kadro tahsislerine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

MADDE 43- Madde ile, 190 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamede düzenleme yapılarak Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesinin kadro listelerine eklenmesi sağlanmıştır.

MADDE 44- Madde ile, 4924 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde sözleşmeli olarak çalışan tabiplerin ihtiyaç halinde, istihdam edildikleri hizmet biriminde olmak kaydıyla, Kamu Hastane Birliklerinde hastane yöneticisi, başhekim ve başhekim yardımcısı pozisyonlarında görevlendirilebilmesi imkanı sağlanmış, bu görevlerinden dolayı ise ayrıca herhangi bir ödeme yapılmayacağı hükme bağlanmıştır.

MADDE 45- Madde ile, 663 sayılı Kanun Hükümündeki Kararname ile Sağlık Bakanlığının merkez teşkilatı hizmet birimi olarak kurulan “Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğü” kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- Madde ile, Türkiye Kanser Enstitüsü ile Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsünün altı ay içinde, diğerlerinin ise en geç üç yıl içinde faaliyete geçirileceği ve TÜSEB’in 2014 yılı harcamalarının, Maliye Bakanlığınca yeni bir düzenleme yapıncaya kadar Sağlık Bakanlığı bütçesinde yer alan ödeneklerden karşılanacağı öngörülmektedir.

Kanunda öngörülen yönetmelik ve diğer düzenlemelerin, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde çıkarılacağı ve yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar iş ve işlemlerin Yönetim Kurulu tarafından belirlenen uygulama ilkeleri çerçevesinde yürütüleceği belirtilmiştir.

MADDE 46- Yürürlük maddesidir.

MADDE 47- Yürütme maddesidir.

